

- 3) Το άρθρο 23, παράγραφος 1, της οδηγίας 2010/13 έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση που κράτος μέλος δεν έχει κάνει χρήση της ευχέρειας να προβλέψει αυστηρότερο κανόνα σε σχέση με τον προβλεπόμενο από το ως άνω άρθρο, όχι μόνο δεν απάδει προς αυτό η προσμέτρηση των «διαστημάτων μαύρης οθόνης» που παρεμβάλλονται μεταξύ των διαφόρων διαφημιστικών μηνυμάτων ενός διαφημιστικού διαλείμματος ή μεταξύ του εν λόγω διαλείμματος και του τηλεοπτικού προγράμματος που έπεται αυτού στο ανώτατο όριο 20 % διαφημιστικού χρόνου ανά ωρολογιακή ώρα που το εν λόγω άρθρο ορίζει, αλλ' ότι, επίσης, επιβάλλεται η προσμέτρηση αυτή.

(¹) EE C 292 της 1.9.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 17ης Φεβρουαρίου 2016 [αίτηση του Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Λιθουανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Air Baltic Corporation AS κατά Lietuvos Respublikos specialiuji tyrimų tarnyba

(Υπόθεση C-429/14) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Αεροπορικές μεταφορές — Σύμβαση του Μόντρεαλ — Άρθρα 19, 22 και 29 — Ευθύνη του αερομεταφορέα σε περίπτωση καθυστέρησης της αεροπορικής μεταφοράς επιβατών — Σύμβαση μεταφοράς συναφθείσα από τον εργοδότη επιβατών — Ζημία λόγω καθυστέρησης — Ζημία την οποία υπέστη ο εργοδότης)

(2016/C 145/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Air Baltic Corporation AS

κατά

Lietuvos Respublikos specialiuji tyrimų tarnyba

Διατακτικό

Η Σύμβαση για την ενοποίηση ορισμένων κανόνων στις διεθνείς αεροπορικές μεταφορές, η οποία συνάφθηκε στο Μόντρεαλ στις 28 Μαΐου 1999 και εγκρίθηκε εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με την απόφαση 2001/539/EK του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2001, ιδίως δε τα άρθρα της 19, 22 και 29, έχει την έννοια ότι αερομεταφορέας που σύναψε σύμβαση διεθνούς μεταφοράς με εργοδότη προσώπων που ταξίδευσαν ως επιβάτες, όπως στην υπόθεση της κύριας δίκης, ευθύνεται έναντι του εργοδότη αυτού για τη ζημία που προκλήθηκε λόγω καθυστέρησης των πτήσεων που πραγματοποίησαν οι υπάλληλοι του εν λόγω εργοδότη κατ' εφαρμογήν της συμβάσεως αυτής και σχετίζεται με τα επιπλέον έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο εργοδότης αυτός.

(¹) EE C 421 της 24.11.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 18ης Φεβρουαρίου 2016 — Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-446/14 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως — Κρατικές ενισχύσεις — Υπηρεσίες απορρίψεως σφαγίων και διαθέσεως ζωικών καταλοίπων — Διατήρηση αποθεμάτων παραγωγικής ικανότητας σε περίπτωση επιζωotίας — Απόφαση κηρύσσουσα τις ενισχύσεις ασύμβατες προς την εσωτερική αγορά — Υπηρεσία γενικού οικονομικού συμφέροντος — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Αντιστάθμιση σχετικά με την υποχρέωση παροχής δημόσιας υπηρεσίας — Υποχρέωση αιτιολογήσεως)

(2016/C 145/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: T. Henze και J. Möller, T. Lübbig και M. Klasse, Rechtsanwälte)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. Maxian Rusche και C. Egerer)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσως.
- 2) Καταδικάζει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 409 της 17.11.2014.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 25ης Φεβρουαρίου 2016 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου της Ισπανίας

(Υπόθεση C-454/14) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Περιβάλλον — Οδηγία 1999/31/ΕΚ — Άρθρο 14 — Υγειονομική ταφή των αποβλήτων — Υφιστάμενοι χώροι υγειονομικής ταφής μη συμμορφούμενοι προς την ισχύουσα ρύθμιση — Διαδικασία παύσεως της λειτουργίας και διαχειρίσεως μετά την παύση της λειτουργίας)

(2016/C 145/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Pignataro-Nolin, E. Sanfrutos Cano και D. Loma-Osorio Lerena)

Καθού: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: L. Banciella Rodríguez-Miñón)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το Βασίλειο της Ισπανίας, παραλείποντας να θεσπίσει, για κάθε έναν από τους επίμαχους χώρους υγειονομικής ταφής αποβλήτων, ήτοι τους χώρους στις τοποθεσίες Ortuella (Χώρα των Βάσκων), Zurita και Juan Grande (Κανάριοι Νήσοι), τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να ζητηθεί από τον φορέα εκμεταλλεύσεως να εκπονήσει σχέδιο διευθέτησεως του χώρου και να μεριμνήσει για την πλήρη εκτέλεση του σχεδίου αυτού σύμφωνα με τις επιταγές της οδηγίας 1999/31/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 1999, περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων, πλην εκείνων που απαριθμούνται στο παράρτημα I, σημείο 1, της οδηγίας αυτής, εντός οκτώ ετών από την ημερομηνία που καθορίζεται στο άρθρο 18, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας, παρέβη, για κάθε έναν από τους εν λόγω χώρους υγειονομικής ταφής, τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 14, στοιχείο γ', της οδηγίας.
- 2) Το Βασίλειο της Ισπανίας, παραλείποντας να θεσπίσει, για κάθε έναν από τους επίμαχους χώρους υγειονομικής ταφής αποβλήτων, ήτοι τους χώρους στις τοποθεσίες Vélez Rubio (Almería), Alcolea de Cinca (Huesca), Sariñena (Huesca), Tamarite de Litera (Huesca), Somontano — Barbastro (Huesca), Barranco de Sedases (Fraga, Huesca), Barranco Seco (Puntallana, La Palma), Jumilla (Murcia), Legazpía (Guipuscoa), Sierra Valleja (Arcos de la Frontera, Cádiz), Carretera Pantano del Rumbiar (Baños de la Encina, Jaén), Barranco de la Cueva (Bélmez de la Moraleda, Jaén), Cerrajón (Castillo de Locubín, Jaén), Las Canteras (Jimena y Bedmar, Jaén), Hoya del Pino (Siles, Jaén), Bellavista (Finca El Coronel, Alcalá de Guadaíra, Σεβίλλη), El Patarín (Alcalá de Guadaíra, Σεβίλλη), Carretera de Arahal-Morón de la Frontera (Arahal, Σεβίλλη), Carretera de Almadén de la Plata (Cazalla de la Sierra, Σεβίλλη), El Chaparral (Écija, Σεβίλλη), Carretera A-92, KM 57,5 (Morón de la Frontera, Σεβίλλη), Carretera 3118 Fuente Leona — Cumbres mayores (Colina Barragona, Huelva), Llanos del Campo (Grazalema — Benamahoma, Cádiz), Andrada Baja (Alcalá de Guadaíra, Σεβίλλη), Carretera de Los Villares (Andújar, Jaén), La Chacona (Cabra, Κόρδοβα) και El Chaparral — La Sombrerera (Puerto Serrano, Cádiz), τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να παύσει το συντομότερο δυνατόν, σύμφωνα με τα άρθρα 7, πρώτο εδάφιο, στοιχείο ζ', και 13 της οδηγίας οδηγίας 1999/31, η λειτουργία των χώρων που δεν έλαβαν, σύμφωνα με το άρθρο 8 της οδηγίας αυτής, άδεια συνεχίσεως των δραστηριοτήτων, παρέβη, για κάθε έναν από τους εν λόγω χώρους υγειονομικής ταφής, τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 14, στοιχείο β', της οδηγίας.